Jakiż bóg jest jak nasz Bóg – części 1-3

Byłem dyrektorem szkoły biblijnej, kiedy dwudziestokilkuletnia studentka umówiła się ze mną na spotkanie. Usiadła w biurze z bardzo szczerym, a jednocześnie bardzo przestraszonym wyrazem twarzy i zapytała: „Czy coś z tego jest prawdziwe?" Kiedy zapytałem, co ma na myśli, odpowiedziała: „To – chrześcijaństwo, Jezus. Czy to jest rzeczywiste, czy może to coś wymyślonego przez człowieka, jak filozofia, biznes lub inny sposób kontrolowania ludzi?"

Wierzyła w Jezusa i przyznała, że uratował ją od jej pożałowania godnego życia. Będąc już wierzącą osobą zainteresowała się innymi religiami i filozofiami, aby upewnić się, że dobrze wybrała. Nie chciała zajmować się czymś, co mogło okazać się błędną koncepcją. Zasadniczo, patrzyła na wszystkich pozostałych bogów i bóstwa i zastanawiała się, czy nasz Bóg jest tym BOGIEM.

Nasz świat jest tak samo pełen bogów i bóstw, jak to miało miejsce w starożytności, lecz jednak trochę w innej formie. Gwiazdy popkultury, sportu, filmu i telewizji oraz ich sposób bycia i myślenia utorowały sobie drogę do wszystkiego, od religii po sport i politykę. Ludzie ci zostali wyniesieni do statusu boga, podobnie jak ich sposób postępowania i myślenia. Jednak wszystko, co stoi między nami a Bogiem a czemu nadajemy jakąś wartość, jest bałwochwalstwem.

Po zabudowaniu wieży Babel, kiedy ludzie rozproszyli się po całej powierzchni ziemi, stopniowo tracili poznanie jedynego prawdziwego Boga. Opracowali różne systemy religijne, wliczając w to kult bogów wymagający od nich różnych barbarzyńskich rytuałów, od zadawania sobie ran aż do składania ofiar z ludzi.

Starożytni bogowie Bliskiego Wschodu
Wśród bogów starożytnego Wschodu była między innymi Asztoret – bogini Kananejczyków kojarzona z płodnością. Często opisywano ją jako kochankę Baala – najwyższego kananejskiego boga związanego z płodnością, słońcem, deszczem i błyskawicami. Kult Baala obejmował seks z jego kapłanami i kapłankami, a czasem także składanie ofiar z ludzi. Salomon zaczął oddawać cześć Asztorecie po tym, jak ożenił się z kobietami Kanaanu.

Był Kemosz – ten, który podporządkował sobie wszystkich, bóg Moabitów i Ammonitów. Mówiono, że jest bardzo okrutnym bogiem, żądającym ofiar z ludzi. Salomon postawił ołtarz Kemoszowi poza Jerozolimą, na tak zwanej Górze Zatracenia, o której mowa w 2 Król. 23:13.

Dagon Filistynów był bogiem wody i zboża. Miał ludzkie ciało ale rybią głowę. Samson zginął, niszcząc jego świątynię.

Marduk Babilończyków miał 50 imion, w tym Bel i był czczony w Babilonie, Asyrii i Persji.

Co wyróżnia Abrahama?
Abraham wyszedł z kultury wielu bogów i bóstw, aby poznać jedynego prawdziwego Boga. Pierwszą rzeczą, jaką należy wiedzieć o judaizmie jest to, że była to pierwsza religia monoteistyczna. Innymi słowy, był to pierwszy raz, kiedy ktoś powiedział bez wątpienia, że jest tylko jeden Bóg, a reszta to tylko oszuści.

Abraham był również pierwszym, który przedstawił ideę, że Bóg jest Bogiem wszystkich ludzi na całym świecie. Aż do tego czasu Kananejczycy mieli swoich bogów, Moabici swoich, Egipcjanie swoich itd., itp. Bóg wyszedł z wieczności i ukazał się Abrahamowi, potwierdzając i udowadniając, że jest jedynym, prawdziwym Bogiem, że jest Bogiem wszystkich ludzi, całej ziemi.

Abraham
Pomyśl o tym, co Bóg i Abraham przynieśli ludzkości:

1) Bóg jest prawdziwym Bogiem, nie ma innych. Reszta to oszuści.

2) Bóg jest Bogiem wszystkich ludzi, całej ziemi.

3) Bóg jest suwerenny – nie można nim manipulować rytuałami, nie robią na nim wrażenia ofiary a we krwi byków i kozłów nie ma przyjemności. (Hebr. 10: 5-8)

4) Bóg stworzył ziemię i siły przyrody. Stworzył też człowieka na swój obraz i podobieństwo.

5) Bóg jest cichy i łagodny – jest więc przystępny. Ofiaruje przyjaźń każdemu, kto Go tylko chce.

6) Bóg tak bardzo pragnie pomóc ludzkości, że chcąc przynieść obiecane odrodzenie całej ziemi zawarł przymierze z Abrahamem.

7) Dał ludziom wolną wolę wyboru dobra lub zła. Każdy człowiek odpowiada za swoje czyny.

Aż do czasów Abrahama, żadna z powyższych myśli, koncepcji, poznanie nie było znane żadnej religii jakiegokolwiek boga.

Spójrz na swą własną drogę z Panem. Czy to jakiś rytuał lub zbiór zasad?

Każda religia w czasach Abrahama bazowała na człowieku, który starał się dotrzeć do swego boga, poruszyć go lub mu zaimponować za pomocą jakichś rytuałów.

W każdej innej religii do bogów docierało się poprzez stworzony przez człowieka system w postaci ceremonii, posągów, obrazów i innych form fizycznego kultu. Tak działało to w tamtym czasie – tak też działa i dzisiaj, gdy ludzie starają się dotrzeć do Boga na bazie własnych uczynków. Wielu chrześcijan, mając nawet dobre intencje, odpadli od łaski w martwe uczynki.

Kiedy Bóg ukazał się Abrahamowi i został jego przyjacielem, Abraham zdał sobie sprawę, że nie istnieje żaden mechanizm, który mógłby zastosować, aby dotrzeć do Boga lub na niego wpłynąć. On zostali przyjaciółmi. Nie istniał pomnik, do którego mógłby się modlić – nie, on znał Boga osobiście. Nie miał żadnych rytuałów, modlitw, liturgii – niczego, o czym można pomyśleć chcąc zbliżyć się do Boga – nie, on znał Boga osobiście. Wszystkie poprzednio znane sposoby zdezaktualizowały się.

Ci, którzy chodzą dziś z Bogiem w takiej samej wolności, także zdają sobie sprawę, że wszystkie budynki, liturgia, rytuały, posągi i obrazy – wszystko to jest przestarzałe. Znamy Boga osobiście. Chrystus jest w nas. Mamy umysł Chrystusowy. Zostaliśmy zapieczętowani Duchem Świętem od Ojca, który sam jest święty. Nie możemy nic uczynić, nic dodać do tego, że gdy Chrystus zamieszkał w nas, nasze duchy narodziły się na nowo z Ducha Bożego.

Kto z nas ma przyjaciela, a następnie tworzy system rytuałów, ofiar i sposobów, przez który może do niego dotrzeć? Przecież to głupie. Zamiast tego, po prostu z nim rozmawia. Nie ma między nimi nic poza tym, że się znają. To właśnie Abraham przedstawił światu możliwość osobistego poznania Boga bez potrzeby religijnych rytuałów.

Jaki bóg jest tak troskliwy, że każe swoim wyznawcom anulować długi, wziąć dzień wolny, wziąć wakacje i kochać wszystkich? Będziemy to kontynuować następnym razem.

+++

We współczesnym świecie Internetu mamy dostęp do wszystkich religii, myśli, opinii i filozofii, jakie kiedykolwiek człowiek miał w swej historii. Dzięki samodyscyplinie ci, którzy chodzą z Panem, z łatwością są w stanie odrzucić wszystkie pozostałe głosy, aby podążać tylko za Jego głosem. Często jednak nie jesteśmy do końca świadomi tego, jak bardzo my sami i nasza wiara jesteśmy wyjątkowi.

Ostatnio mówiłem o Abrahamie, jak go światu jedynego prawdziwego Boga – Tego, który wyszedł z wieczności, aby stać się jego przyjacielem. To był pierwszy raz, kiedy ktokolwiek powiedział, że istnieje tylko jeden prawdziwy Bóg, którego można naprawdę poznać i mieć z nim relację a wszyscy pozostali bogowie to oszuści. Wtedy po raz pierwszy Bóg objawił się, jako osoba dostępna dla wszystkich ludzi, jako ten, który stworzył człowieka na Swój obraz i podobieństwo.

Dla nas obecnie, jak miało to też miejsce dla Abrahama, gdy osobiście poznajemy Boga, wszystkie dotychczasowe religijne rytuały stają się przestarzałe. Dzieje się tak, ponieważ mamy w sobie Chrystusa – nadzieję chwały. Znamy Go a On zna nas. Nie jesteśmy w żaden sposób ulepszyć tego, że narodziliśmy się na nowo i zostaliśmy zapieczętowani przez Ducha Bożego. Żadne dawanie, żaden post, żadne deklaracje ani pozytywne wyznawania, żadne łzy, ani nawet całe życie poświęcone służbie Bogu nie może nic dodać do tego, że Chrystus jest w nas. Więc nie powinniśmy o to zabiegać. Możemy po prostu z Nim być i rozmawiać.

Poświęćmy czas na to, aby poznać Ojca. Rozmawiajmy z Nim. Zwróćmy się do Niego i podziękujmy Mu za rzeczy, za które jesteśmy wdzięczni. Potem posłuchajmy Jego cichej odpowiedzi w naszym duchu. To właśnie mamy. To właśnie Abraham przedstawił światu. To była rewolucja.

Tytułem wstępu

Od czasów Abrahama do Mojżesza inni bogowie żądali od swoich wyznawców strasznych rzeczy. W wielu religiach praktykowano ofiary z ludzi a nawet z dzieci. Po części po to, aby pokazać, że odróżnia się od innych, Bóg nakazał Abrahamowi złożyć w ofierze Izaaka, a następnie go przed tym powstrzymał. W ten sposób pokazał Abrahamowi i światu, że On sam złoży ofiarę, ucinając tym samym wszelkie sugestie, że jakkolwiek rytualna ofiara złożona z człowieka może mieć coś wspólnego z Jedynym Prawdziwym Bogiem. Na każdym etapie życia Abrahama Bóg, objawiając jaki jest naprawdę, przeciwstawiał to innym ówczesnym religiom.

W czasach Mojżesza, Bóg w końcu miał swój lud, przez który mógł podzielić się zasadami prowadzącymi do szczęśliwego życia. Prawo Mojżeszowe zawierało 613 praw (liczba, z którą najwięcej uczonych się zgadza), które zostały podzielone na 3 sekcje: prawa dotyczące moralności, prawa dotyczące higieny (żywność, czystość, zdrowie / uzdrowienie) i prawa religijne.

Stosowanie się do nich było często dość trudne, ponieważ w żaden sposób nie obejmowały one wszystkich hipotetycznych sytuacji życiowych. Kiedy więc czytamy Księgę Wyjścia, Księgę Kapłańską i szczególnie Księgę Powtórzonego Prawa zauważmy, że nadając Zakon Pan posłużył się wieloma hipotetycznymi przykładami i sytuacjami. Powodem, dla którego przepisy nie do końca były jasne było to, żeby człowiek, chcąc w określonej sytuacji najlepiej zastosować określone prawo, musiał chodzić z Bogiem.

Na przykład, kiedy Maria powiedziała Józefowi, że jest w ciąży, on mógł był ją ukamienować. Ale powiedziano nam, że Józef „był dobrym (sprawiedliwym) człowiekiem", więc chciał cichego rozwodu (Mat. 1: 19). Prawo było dość elastyczne.

Prawo religijne określało, w jaki sposób grzesznik może zbliżyć się do świętego i czystego Boga, nie ginąc przy tym, co było cieniem obietnicy przyszłości, w której człowiek i Bóg będą jedno w Chrystusie.

Cały Zakon streszczał się w czterech pierwszych przykazaniach, które to sprowadzały się do jednego: „Nie będziesz miał innych bogów poza Mną”.

Prawa moralne i dotyczące higieny zostały podsumowane w ostatnich sześciu przykazaniach: Szanuj swoich rodziców, nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie kłam ani nie pożądaj. Te sześć przykazań sprowadzają się do tego: „Kochaj bliźniego jak siebie samego”. Tak więc 613 przepisów streszcza się w 10 przykazaniach, które sprowadzają się do dwóch: „Kochaj Pana Boga swego z całego serca swego, z całej duszy i całej myśli a bliźniego swego jak siebie samego”. (Mar. 12: 28-31)

Jak napisał to Paweł (Rzym. 13: 9-10): „…wszelkie inne (przykazania) w tym słowie się streszczają: Miłuj bliźniego swego jak siebie samego. Miłość bliźniemu złego nie wyrządza; wypełnieniem więc zakonu jest miłość.”

Dzień wolny? Wakacje?

W pierwszych czterech przykazaniach zawarty jest nakaz wzięcia dnia wolnego co tydzień. Jaki inny bóg kiedykolwiek powiedział swoim wyznawcom, aby odpoczywali co tydzień? Żaden. Fałszywa religia popędza człowieka, ale Bóg prowadzi swym głosem. Dzieci, weźcie dzień wolny bo go potrzebujecie. Ciężko pracujecie przez cały tydzień, więc zróbcie sobie przerwę – to jest dobry i współczujący Bóg.

Ten nakaz jest podsumowaniem innych dni wolnych wymienionych w 613 prawach. Między innymi w Księdze Powtórzonego Prawa 16:16 Pan mówi, że dorośli mężczyźni (i ich rodziny) muszą corocznie udawać się do Jerozolimy na tydzień Przaśników / Paschę, następnie 50 dni później na tydzień Pięćdziesiątnicy, a następnie jesienią, na tydzień Namiotów.

Biorąc pod uwagę, że większość uczestników mieszkała poza Jerozolimą, a przemieszczano się pieszo lub jadąc na zwierzęciu, oznacza to, że na każdy tydzień festiwalu przypadało kilka dni przygotowań plus czas podróży przed i po każdym święcie. Żydzi, którzy byli rozproszeni po całym Imperium Rzymskim, musieli podróżować przez wiele tygodni. To były dodatkowe dni wolne, gdy podróżowali aby uczestniczyć w wielkim rodzinnym spotkaniu.

W Ewangelii Łukasza 2: 41-49 widzimy Józefa wraz z rodziną wracających po święcie Paschy z Jerozolimy, kiedy to zgubili dwunastoletniego Jezusa. Zakładali, że był gdzieś z innymi członkami rodziny, pośród przyjaciół, sąsiadów i innych osób wracających do domu.

Mówiąc o 3 świętach, o podróżach i przygotowaniach, mówimy łącznie o co najmniej 6 tygodniach wolnego od pracy każdego roku. Plus obowiązkowy dzień odpoczynku tygodniowo. Co więcej, Księga Powtórzonego Prawa 24: 5 stwierdza, że mężczyzna, który właśnie się ożenił, był na rok zwolniony ze służby wojskowej i pracy. Rok płatnych wakacji dla nowożeńców. Super!

Co za wspaniały Bóg! Dzisiaj możemy brać z tego jakiś przykład, poświęcając czas na odpoczynek, na uwielbienie, na relacje z przyjaciółmi i krewnymi. To, co w Nim mamy, jest naprawdę wyjątkowe. Bądźmy za to wdzięczni.

Kontrast między Bogiem Abrahama a innymi religiami, jak kiedyś tak i dzisiaj jest ogromny. Jest tego dużo więcej ale to już następnym razem.

+++

Któryż bóg jest jak nasz Bóg? Ustanowił narodowy program umorzenia długów - ogólnokrajowe bankructwo, aby zapobiec gromadzeniu się majątku w rękach nielicznych i odciążyć tych, którzy są nadmiernie obciążeni długiem.

Umorzenie długu publicznego

W Księdze Powtórzonego Prawa 15 Pan nakazał umorzyć długi co 7 lat. Zwolnieni mieli być wszyscy służący, którzy byli Żydami, a którzy służyli żydowskim panom. Przestrzeganie tego polecenia było tak ważne, że przed śmiercią Mojżesz wspomniał o tym w swoich ostatnich słowach skierowanych do narodu (Pow P. 31:10).

Ogólnokrajowe bankructwo i zwrot majątku

W Księdze Kapłańskiej 25: 8-17 widzimy większe narodowe bankructwo - mające miejsce co 50 lat ogólnokrajowe umorzenie długów z tytułu nieruchomości, zwane Rokiem Jubileuszowym. Bóg wspomina, że nieruchomości należy wyceniać proporcjonalnie, w zależności od czasu, który upłynął od roku jubileuszowego, ze szczególnym uwzględnieniem domów w mieście otoczonym murami oraz domów dla Lewitów.

Jeśli np. kupujesz dom od kogoś w drugim roku, to jego wartość będzie większa, ponieważ do Jubileuszu zostaje jeszcze 48 lat, kiedy to ten dom zostanie zwrócony rodzinie, która go sprzedała. Ale jeśli kupisz go w 45 roku, to wartość będzie mniejsza, ponieważ do Jubileuszu zostało tylko 5 lat. Jak to Bóg wszystko przemyślał, że stworzył ogólnokrajowe umorzenie długów, aby nikt nie mógł zgromadzić wielkiego bogactwa?

Daj odpocząć winorośli, drzewom i zbożu

Co więcej, Bóg przykazał w Księdze Kapłańskiej 25, aby uprawiali sady i winnice oraz zbierali plony przez 6 lat, ale w 7 roku musieli wszystko zostawić odłogiem. Co 7 lat, przestawano na rok pracować na polach, sadach i winnicach.

Pomyślcie o tym wszystkim: w każdym tygodniu dzień odpoczynku, ponad 6 tygodni wakacji w ciągu roku, rok wolnego od pracy dla nowożeńców, co 7 lat rok wolnego od pracy na roli ... jaki miły i troskliwy Bóg. Naprawdę chciał, abyśmy ‘byli’ (odpoczywali) a nie ‘robili’. I to wszystko zostało zapisane w Zakonie. Jaki bóg / bóstwo w naszym otoczeniu, w naszych czasach tak dobrze opiekuje się swoim ludem? Jest tylko jeden prawdziwy Bóg – i On jest dobry!

Żydzi mieli pozwolić zbożu, winorośli i drzewom rosnąć i owocować, bez żadnego przycinania i zbierania owoców przez rok, co siedem lat. Bóg zaś obiecał im, że szósty rok wyda plon na 3 lata (w. 21) – plon który wystarczy na bieżący rok, oraz na siódmy-wolny rok oraz też na kolejny, gdy cały cykl dopiero się rozpoczyna.

Bóg nie zapomina swych obietnic

W Księdze Wyjścia 17: 14-17 Bóg obiecał Mojżeszowi, że zgładzi z powierzchni ziemi Amaleka, ponieważ napadli Izraelitów, kiedy wyszli z Egiptu. Człowiek, po którym nosili swą nazwę – Amalek, był wnukiem Ezawa (Rdz 36:12), co czyniło ich kuzynami, a to jeszcze bardziej pogłębiało ich nienawiść do Izraela.

Jakieś 400 lat później widzimy, jak prorok Samuel powiedział królowi Saulowi, aby wyruszył na wojnę przeciwko Amalekitom i zniszczył ich wszystkich: „Chcę pomścić to, co uczynił Amalek Izraelowi, stając mu na drodze, gdy wychodził z Egiptu." 1 Sam. 15: 1-3

Może pamiętacie, że król Saul oszczędził króla Amalekitów - Agaga, głowę rodu zwanego Agagitami. Kiedy w końcu został stracony, część jego rodziny jednak przeżyła. Skąd to wiemy? Ponieważ około 500 lat po królu Saulu i 900 lat po tym, gdy Bóg po raz pierwszy złożył obietnice Mojżeszowi, widzimy człowieka chcącego zgładzić Żydów, kiedy Estera była królową (Est. 8:3):

„Estera ponownie odezwała się do króla, upadłszy mu do nóg, płakała i błagała go o łaskę, aby nie dopuścił do nieszczęsnego zamachu, jaki Haman, potomek Agaga, planował na Żydów” Haman pokazany jest jako Agagita łącznie 5 razy w Księdze Estery. (3: 1,10; 8: 3,5; 9:24)

Zajęło to 900 lat, ale Bóg dotrzymał obietnicy złożonej Mojżeszowi i Izraelowi, że zgładzi Amalekitów, którzy nienawidzili swoich kuzynów - Izraela. Kiedy Bóg mówi nam o zbawieniu ukochanej osoby - daje też pokój, że znajdzie się ona w niebie, to pamiętajmy o obietnicy, którą dał Mojżeszowi, że wypełnienie jej zajęło 900 lat. Bóg jest wierny i stanie się tak, jak powiedział. Nie martwmy się.

Miałem wizję

Kładłem ręce na ludzi, którzy przychodzili po modlitwę na koniec nabożeństwa. Jednym z nich był młody człowiek zmagający się z depresją i presją życia. Nagle nad nami ujrzałem Pana wraz z kobietą, która choć wydawała się mieć około 30 lat, miała też dojrzałe oblicze. Kobieta nic nie mówiła.

Pan powiedział mi, że to babcia tego młodzieńca, która wiernie się za niego modliła. Usłyszałem, żebym powiedział mężczyźnie, co widzę oraz to: „Powiedz mu, że wiernie modliła się za niego, kiedy żyła na ziemi, i złożyłem jej obietnice odnośnie jego osoby. A teraz jest ze mną, przed obliczem Ojca. To, co mu powiedziała, jest prawdą. Będzie się zmagał, ale ZWYCIĘŻY. Niech po prostu chodzi ze Mną, a wszystko będzie dobrze."

Był zdumiony, a potem opowiedział mi o swojej babci, która zmarła kilka miesięcy wcześniej. Miała ogromny wpływ na jego życie, a jej brak po części wywołał jego depresję i zmagania w życiu. Pan w swej łaskawości dodał mu otuchy, dając mu znać, że jego babcia dalej żyje i że jest z Nim! Uświadomił wtedy sobie, że wcale jej nie stracił i to go bardzo podniosło.

Nasz Bóg żyje i jest Życiem: Na tym właśnie polega różnica

W Liście do Hebrajczyków 9: 15-20 autor stwierdza, że „testament” obowiązuje dopiero wtedy, gdy ten, który go sporządził, umrze. Chodzi o to, że Jezus ustanowił Swą „ostatnią wolę i testament”, a następnie umarł, co wprowadziło testament w życie. Następnie zmartwychwstał, aby stać się jego wykonawcą.

Jezus robi coś, czego nikt wcześniej nie zrobił - sporządził testament, umarł, a potem zmartwychwstał, aby doglądać, czy jest on wykonywany zgodnie z Jego wolą. Wszyscy inni bogowie są martwi, demoniczni, zwykłe filozofie, zwykłe postacie lub inne mądrości – wszystko to jest pozbawione życia. Bóg, którego znamy i kochamy – żyje.

Jesteśmy inni - znamy Boga. Jest tak, jak Jakub napisał w 1: 16-17: „Nie błądźcie, umiłowani bracia moi. Wszelki datek dobry i wszelki dar doskonały zstępuje z góry od Ojca światłości; u niego nie ma żadnej odmiany ani nawet chwilowego zaćmienia” oraz I Koryntian 1: 9: „Wierny jest Bóg, który was powołał do społeczności Syna swego Jezusa Chrystusa, Pana naszego.”

Bóg jest dobry, baczy na nas, ofiarny, hojny, a także pokorny i dostępny. Musimy tylko powiedzieć - nie, musimy tylko pomyśleć: „Ojcze…” i już jesteśmy przed Jego tronem. Jest Stwórcą i Głową wszechświata, lecz my mamy dostęp do Niego. Cudowna łaska i życzliwość wobec nas- Jego dzieci. Amen.

John Fenn